

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax : 0255/220103

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de **dl. X**,
înregistrată la Administrația Finanțelor Publice ... sub nr..../...2011

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin a fost sesizat de Administrația Finanțelor Publice ..., prin adresa nr..../...2011, înregistrată la D.G.F.P. ... sub nr..../...2011, asupra contestației formulată de dl. **X**, cu domiciliul în

Obiectul contestației îl reprezintă suma de ... **lei** stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr..../...2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice

Împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. .../...2011, dl. **X**, formulează și depune contestație la Administrația Finanțelor Publice ..., înregistrată sub nr..../...2011.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin.(1) lit a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe asupra contestației formulată de dl. **X**.

I. Prin contestația formulată, dl. **X** se îndreaptă împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule, înregistrată sub nr..../...2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice, prin care s-a stabilit taxa pe poluare în cuantum de **lei**, solicitând anularea acesteia. De asemenea, solicită emiterea unei noi decizii de calcul al taxei de poluare în conformitate cu dispozițiile interne relevante și în concordanță cu dispozițiile comunitare respectiv art.28,30 și 90 din Tratat.

În susținerea cauzei contestatorul invocă următoarele:

Contestatorul arată că a achiziționat din Germania, stat membru al UE, un autoturism marca ..., având seria șasiu ..., serie motor..., capacitate cilindrică ... seria cărții de identitate ..., pe care ulterior urma să-l înmatriculeze în România.

Contestatorul arată că în conformitate cu prevederile O.U.G. nr.50/2008 înmatricularea autoturismului este condiționată de plata unei taxe speciale de primă înmatriculare în valoare de lei, conform Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule, înregistrată sub nr..../....2011, taxa pe care, însă o consideră nelegal datorată .

Contestatorul consideră că O.U.G. nr.50/2008 este contrară art.28. 30 și 90 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, precum cel pentru care s-a achitat taxa pe poluare în acest litigiu, favorizând astfel vânzarea autoturismelor second-hand deja înmatriculate și mai recent, vânzarea autoturismelor noi produse în România. Totodată, susține că după aderarea României la U.E. acest lucru nu este admisibil când produsele sunt importate din alte țări membre ale U.E., atâta timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze chiar și potențial consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor (CJE, hotărârea din 7 mai 1987, cauza 193/85, în speță, taxa menită să descurajeze importul de banane din Italia).

De asemenea, contestatorul arată că asupra încălcării art.90 din Tratat prin crearea unui tip similar de diferență de tratament s-a pronunțat Curtea de la Luxemburg prin hotărârea din 11 august 1995, cauzele reunite C-367/93 C-377/93, F.G. Roders BV s.a c. Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen (discriminare între vinurile din Luxemburg și vinurile din fructe provenite din alte state membre), sau prin hotărârea din 7 mai 1987 cauza 184/85, Comisia vs. Italia (bananele importate din Italia și fructele cultivate din Italia) și mai recent Comisia CE vs. Austria în Cauza C524/2007 privind Măsuri cu efect restricțiilor cantitative la import : Autovehicule de ocazie a dispus: "...Austria și-a încălcat obligațiile asumate și prevăzute de art.28 și art.30 din Tratatul CE, obligând statul austriac la cheltuieli."

Totodată, contestatorul arată că există și un alt tip de discriminare între persoanele care au solicitat înmatricularea autoturismelor anterior datei de 01.07.2008 și cele care înmatriculează autoturisme ulterior, discriminare realizată de legiuitor care a legat plata taxei de poluare de faptul înmatriculării, deși în preambulul O.U.G. 50/2008 rezultă că s-a urmărit asigurarea protecției mediului prin realizarea unor programe și protecție pentru îmbunătățirea calității aerului, ceea ce implică instituirea unei taxe de poluare pentru toate autoturismele aflate în trafic, potrivit principiului "poluatorul plătește".

Contestatorul susține că prin aplicarea acestei taxe cu caracter fiscal se introduce un regim fiscal discriminatoriu pentru automobilele aduse din statele membre ale UE în scopul reînmatriculării în România, față de situația în care automobilele deja înmatriculate în România nu sunt supuse altor taxe în cazul revânzării și reînmatriculării lor pe teritoriul României sau pe teritoriul altui stat membru U.E.

În sensul celor de mai sus, contestatorul consideră că sunt încălcate prevederile art.90 paragraful 1 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene și al art.33 al celei de a șasea directive 77/388/CEE din 1997, care prevăd în mod imperativ și expres că, nici un stat membru nu va aplica, direct sau indirect, produselor altor state, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare. Cum România este stat membru al UE de la 01.01.2007, aceste prevederi precum și întreaga legislație europeană trebuiau să se aplice cu prioritate față de dreptul intern al României.

Contestatorul menționează că statul român, în special Guvernul României și-a încălcat obligația de a armoniza legislația din dreptul intern cu legislația aplicată în Comunitatea Europeană, încălcând anumite dispoziții constituționale respectiv art.148 alin.(2) și alin.(4) din Constituția României potrivit cărora ca urmare a aderării României la U.E., prevederile constitutive al U.E. precum și alte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu care au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, aducerea la îndeplinire a acestor obligații de armonizare fiind garantate de către Parlament, Președintele României, Guvern precum și de către autoritatea judecătorească.

Pentru motivele arătate contestatorul consideră că dispozițiile O.U.G. nr.50/2008 prevăd aplicarea unor taxe care nu sunt datorate în mod legal în ceea ce privește autoturismele second-hand importate care au fost anterior înmatriculate într-un stat membru U.E. și sunt în total dezacord cu legislația europeană aplicabilă și României de la 01 ianuarie 2007. Prin instituirea acestei taxe s-a creat o situație discriminatorie între persoanele care își achiziționează autoturisme rulate din România, în sensul că aceștia sunt scutiți de plata acestei taxe, beneficiind astfel de o situație mai avantajoasă.

Contestatorul susține că taxa stabilită prin O.U.G. nr.50/2008 nu face altceva decât să cosmetizeze vechea taxă specială de primă înmatriculare prevăzute de art.214 indice 1 din Codul fiscal, menține caracterul profund discriminatoriu al acesteia – fiind percepută doar în cazul înmatriculării în România a unui autovehicul care a fost anterior înmatriculat în alt stat membru al Uniunii Europene decât în România, nu și pentru un autovehicul care a fost deja înmatriculat în România indiferent de nivelul de poluare, iar, în aceste împrejurări, nu se aplică în mod uniform principiul “poluatorul plătește” și nici nu se respectă prevederile art.90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană.

Totodată, contestatorul arată că și alte state membre UE a căror legislație internă prevedea dispoziții asemănătoare, contrare legislației europene au fost obligate să aplice cu prioritate normele europene și să restituie sumele încasate în mod nedatorat – a se vedea cauzele Nadasdi și Nemeth (Ungaria) și Brzezinski (Polonia) aflate pe rolul Curții de Justiție Europene precum și cauza Weigel (2004) privind libera circulație a mărfurilor între statele comunitare în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricăror forme de protecție care decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din țările membre și de asemenea cauza Simmenthal (1976) unde CJE a stabilit că judecătorul național este obligat să aplice normele comunitare, în mod direct, dacă acestea contravin normelor interne fără a solicita sau aștepta eliminarea acestora pe cale administrativă sau a unei alte proceduri constituționale.

Contestatorul invocă și practica judiciară a instanțelor românești, respectiv: Decizia Civilă 48/R/20.01.2009 pronunțată în dosarul nr.4120/62/2008 de Curtea de Apel Brașov, Secția Comercială și de Contencios Administrativ și Fiscal.

Contestatorul susține că taxa care face obiectul prezentei cauze a fost încasată în baza legislației interne în vigoare pe care o apreciază ca fiind contrară normelor comunitare, într-o atare ipoteză aplicându-se principiul conform căruia când un stat membru a impus sau aprobat o taxă contrară dreptului comunitar este obligat să restituie taxa percepută prin încălcarea acestuia.

În astfel de situații, contestatorul susține că, Curtea de Justiție a decis că statele membre trebuie să asigure rambursarea taxelor colectate cu încălcarea prevederilor art.28, 30 și 90 din Tratat, cu respectarea principiilor ce guvernează autonomia procedurală și îmbogățirea fără justă cauză, astfel încât încasarea în continuare a taxei conform deciziei atacate prin prezenta ar încălca în mod flagrant prevederile invocate din Tratat, sens în care se impune emiterea unei noi decizii care să aibă în vedere la calculul taxei de poluare reglementările europene.

Pe cale de consecință contestatorul solicită anularea actului administrativ fiscal în urma căruia a fost calculată această taxă, considerând că această taxă a fost calculată în mod nelegal și cu încălcarea art.28, 30 și 90 paragraful 1 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene, dispoziții care trebuie aplicate în mod prioritar față de dreptul intern.

Argumentația juridică a contestatorului: Legea nr.554/2004, prevederile art.28, 30 și 90 paragraful din Tratatul de instituire al CE, art.33 al celei de a șasea Directive 77/338/CEE din 1977 și art.148 alin.(2) și alin.(4) din Constituția României, art.1084 și 1082 Cod Civil, art.274 Cod Procedură Civilă.

II. Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice ..., urmare a Cererii de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr.../...2011, depusă de dl. ..., au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr.../...2011, stabilind o taxă pe poluare în sumă de ... lei, în conformitate cu prevederile O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare invocate de contestator și organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș - Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă, organele fiscale legal au stabilit prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr.../..2011 taxa pe poluare în sumă de ... lei, în condițiile în care motivațiile contestatorului nu sunt de natură să modifice quantumul taxei, iar potrivit O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, taxa pe poluare se datorează cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.

În fapt, prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice ...sub nr. .../...2011, dl. X a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicule, în vederea înmatriculării în România a unui autovehicul marca ... anexând la cerere documentele necesare efectuării calculului.

Urmare a solicitării dl. X, organele fiscale, având în vedere prevederile O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, Normele metodologice de aplicare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#) pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule aprobate prin H.G. nr.686/2008, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la calcularea taxei pe poluare și emiterea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. .../...2011, pentru suma de ... lei, pentru autovehiculul marca ..., Tip: ..., Categoria auto: M1, Norma poluare: E3, Serie sașiu:, număr de omologare: ..., număr de identificare: ... capacitate cilindrică: ...cmc, an fabricație: 2003, serie carte auto: ..., data primei înmatriculări: Taxa pe poluare a fost stabilită în baza datelor înscrise în cartea de identitate a autovehiculului și a elementelor de taxare în vigoare la data solicitării calculării taxei.

În drept, sunt incidente prevederile [O.U.G nr. 50/2008](#) pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ART. 1

(1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului”.

“ART. 3

(1) Intră sub incidența taxei autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în RNTR2”.

„ART. 4

Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9.”

“ART. 5

(1) Taxa se calculează de autoritatea fiscală competentă.

(2) Pentru stabilirea taxei, persoana fizică sau persoana juridică, denumite în continuare contribuabil, care intenționează să efectueze înmatricularea autovehiculului va depune documentele din care rezultă elementele de calcul al

taxei, prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

[...]

(5) Dovada plății taxei va fi prezentată cu ocazia înmatriculării autovehiculului aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 4. “

coroborat cu prevederile art.3 alin.(1) și alin.(2) din H.G. nr.686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#) pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ART. 3

(1) Taxa se calculează de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care reprezintă:

a) în cazul persoanelor juridice, al persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere - organul fiscal la care persoana este înregistrată ca plătitor de impozite și taxe;

b) în cazul persoanelor fizice - organul fiscal în a cărui rază teritorială persoana fizică își are domiciliul fiscal.

(2) În vederea calculării taxei de către autoritatea fiscală, persoana fizică sau persoana juridică în numele căreia se efectuează înmatricularea, denumite în continuare contribuabili, trebuie să prezinte, în copie și în original, următoarele documente:

a) cartea de identitate a vehiculului; și

b) în cazul autovehiculelor rulate achiziționate din alte state, un document din care să rezulte data primei înmatriculări a acestora, și, după caz, declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 5 alin. (4), precum și rezultatul expertizei tehnice efectuate de Regia Autonomă "Registrul Auto Român" ori rezultatul evaluării individuale efectuate potrivit art. 5 alin. (20)”. ”

Se reține că regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008, conform art.14 din O.U.G. nr.50/2008, act normativ care stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, taxă cu destinația de venit la bugetul Fondului pentru mediu, gestionată de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării Programelor și proiectelor pentru protecția mediului, reprezentând opțiunea legiuitorului național, urmare abrogării art.214¹-214³ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, câtă vreme legislația fiscală prevede în mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România, această taxă este legal datorată, contestatorul neinvocând prin contestația formulată faptul că organul fiscal nu ar fi aplicat corect elementele de calcul al taxei corespunzătoare vehiculului în cauză prevăzute de legislația în vigoare.

În ceea ce privește susținerea contestatorului cu privire la faptul că această taxă este nelegală în raport cu legislația comunitară, se reține că art.148 din Constituția României instituie supremația tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, față de dispozițiile contrare din legile interne, „respectarea prevederilor actului de aderare” iar în conformitate art.I-33 alin.1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr.157/2005 „Legea cadru europeană este un act legislativ **care obligă orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul care trebuie obținut, lăsând în același timp autorităților naționale competența în ceea ce privește alegerea formei și a mijloacelor.**”

Rezultă că legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai în privința rezultatului, autoritățile naționale având competența de a alege forma și mijloacele prin care se asigură obținerea rezultatului.

Astfel, potrivit art.90, primul paragraf din Tratatul Comunităților Uniunii Europene:

“Nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”

Incidența prevederilor art.90 din Tratatul de instituire a Comunității Europene în această cauză este inexistentă întrucât taxa pe poluare pentru autovehicule urmează a fi plătită de toți proprietarii unor autoturisme sau autovehicule, indiferent de proveniența acestora, la momentul primei înmatriculări în România.

Astfel, dispozițiile art.90 din Tratatul de instituire a Comunității europene au în vedere reglementarea unor limitări a statelor de a introduce pentru produse comunitare impozite mai mari decât pentru produsele interne.

În același sens, menționăm că potrivit jurisprudenței Comunității Europene, art.90 alin.(1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene este încălcat atunci când taxa aplicată produselor importate și taxa aplicată produselor naționale similare sunt calculate pe baza unor criterii diferite, astfel acest tratat, cât și alte acte adoptate la nivel european, cum ar fi Directiva a șasea, respectiv Directiva 77/388/CE, nu interzic perceperea unei taxe, precum taxa pe poluare pentru autovehicule.

Astfel, art.33 din Directiva 77/388/CE prevede: “Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, dispozițiile prezentei directive nu împiedică nici un stat membru să mențină sau să introducă impozite pe contracte de asigurări, pe pariuri și jocuri de noroc, accize și taxe de timbru și, în general orice impozite și taxe care nu pot fi caracterizate ca impozite pe cifra de afaceri”

Mai mult, din jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Comunităților Europene a rezultat că tratatul nu este încălcat prin instituirea unei taxe pe poluare în momentul primei înmatriculări a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, **iar prin caracterul ei fiscal intră în regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitării prerogativelor suverane ale statelor membre.**

Se reține și faptul că, tot jurisprudența Curții a stabilit că art.90 primul paragraf din Tratat este încălcat **numai atunci când quantumul taxei pe poluare, este calculat fără luarea în calcul a deprecierei reale a vehiculului, excede**

cuantumul taxei reziduale încorporate în valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național.

De asemenea, potrivit prevederilor H.G. nr.686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#) pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelată cu vechimea, rulajul mediu anual și starea generală standard și reprezintă reflexia în plan fiscal a principiului “poluatorul plătește”, principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

Totodată, potrivit expunerii de motive din preambulul O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare a fost emisă în temeiul art.115 alin.(4) din Constituția României și a fost adoptată: „ În scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, a avut în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.”

Prin urmare, scopul acestui act normativ este acela de a asigura respectarea dispozițiilor legii cadru europene, respectiv Tratatul de instituire a Comunității Europene, cu privire la îmbunătățirea calității aerului și încadrarea poluării în valorile limită, în conformitate cu dispozițiile art.I-33 din Tratatul de aderarea României la U.E. ratificat prin Legea nr.157/2005, sumele colectate din perceperea acestei taxe fiind destinate finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

De asemenea, sistemul de taxare stabilit prin O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule este suficient de precis în ceea ce privește criteriile legate de calculul deprecierii autoturismelor care se înmatriculează prima dată în România (emisii de CO₂, capacitatea cilindrică, etc.) aceste elemente fiind considerate în jurisprudența Curții Europene de Justiție drept criterii obiective ce pot fi folosite într-un sistem de taxare bazat pe o grilă de impozitare .

De menționat este și faptul că, din cuprinsul art.3 alin.(1) din O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, rezultă că taxa pe poluare se aplică tuturor autoturismelor, indiferent dacă ele provin dintr-un stat membru al Uniunii sau de pe piața internă, fiind excluse din sfera de aplicare a acesteia autoturismele prevăzute la art.3 alin.(2) din ordonanță, însă pe baza unor criterii ce privesc destinația lor și nu proveniența.

În aceste condiții se reține a fi neîntemeiată invocarea în susținerea cauzei a prevederilor comunitare, respectiv a art.90 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, deoarece taxa aplicată produsului provenind din alte țări membre și cea aplicată produsului național similar este calculată după aceeași formulă de calcul, având în vedere criteriile obiective precum emisiile de CO₂, capacitatea cilindrică,

vechimea sau rulajul autovehiculului, fără a conduce la o impozitare superioară a produsului importat față de produsele naționale și fără a avea efect discriminatoriu.

Cu privire la legalitatea instituirii taxei pe poluare prin O.U.G nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și la respectarea de către aceasta a dispozițiilor art.148 alin.(4) din Constituție, s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia 802 din 19/05.2009 (definitivă și general obligatorie) publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.428 din 23/06/2009, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, în ansamblu, și, în special, a celor ale art.11 din aceeași ordonanță.

Mai mult, această taxă pe poluare a fost stabilită ca urmare a solicitării contestatorului care prin cererea nr..../...2011, depusă la organul fiscal, a solicitat calculul taxei pe poluare în vederea primei înmatriculări în România pentru autovehiculul marca

Referitor la susținerile contestatorului potrivit căreia "taxa care face obiectul prezentei cauze a fost încasată în baza legislației interne în vigoare pe care o apreciem ca fiind contrară normelor comunitare" și "într-o atare ipoteză, se aplică principiul conform căruia când un stat membru a impus sau aprobat o taxă contrară dreptului comunitar este obligat să restituie taxa percepută prin încălcarea acestuia", și "din această perspectivă reclamantul are dreptul la restituirea integrală a taxei speciale încasată în temeiul unor dispoziții legale contrare normelor europene", de precizat este faptul că la dosarul cauzei nu există anexat nici un document care să ateste încasarea acestei taxe pe poluare. În același sens, și organele fiscale, în Referatul privind propunerile de soluționare a contestației înregistrat sub nr..../...2011, consemnează că suma de ... lei reprezentând taxa pe poluare stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr..../...2011, nu a fost achitată.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse mai sus, se reține că taxa pe poluare pentru autovehicule a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului, cu luarea în considerare a legislației comunitare și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene și după parcurgerea unui proces de audiere publică ce a asigurat transparența în promovarea acestei taxe și că această taxă reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art.13 din [O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră „Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege”](#), motiv pentru care contestația dl. X, va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de lei reprezentând taxa pe poluare pentru autovehicule stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr..../...2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului

De precizat este și faptul că potrivit prevederilor art. 213 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, "...*Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.*"

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.(1) alin.(1), art.3 alin.(1), art.4 lit.a), art.5 alin.(1), (2), (3), (4), (5) din O.U.G. nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare; art.3 alin.(1), alin.(2) din [H.G.nr.686/2008](#) privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008](#) pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare; Tratatul Comunității Europene, ratificat prin Legea nr.157/2005; Decizia 802/2009 a Curții Constituționale; art.13, [art.213 alin.\(1\)](#), art. 216 alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **dl. X**, pentru suma de ... **lei** reprezentând taxa pe poluare pentru autovehicule stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr..../...2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale la Tribunalul în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,